

אור דוד

מוקדש לע"ג הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל ב שלמח זלמן	גיליון מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת שבוע
	104	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	קרח
ושוש <u>נה נעמי <mark>הי"ו</mark></u>		20:27	20:32	20:29	19:21	19:29	19:12	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

אומר שלמה המלך:"חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו" (משלי יד,א) ואומרת הגמרא במסכת סנהדרין פרק "חלק" כי האשה החכמה זו אשתו של און בן פלת והטפשה זו אשתו של קורח. כשמשה רבינו פיסל את הלוחות השניים אמר לו הקב"ה:"פסול לך" ורש"י מפרש שהפסולת תישאר לך. הלוחות היו מסנפירינון שהיא אבן יקרה ביותר ולאחר עשיית הלוחות השתמש משה בשאריות והכין לאשתו צפורה טבעת יפה. ראו הנשים את הטבעת והחמיאו לה אך אשתו של קורח קינאה וסכסכה. עשירים. אשה זו הרסה את ביתה. לעומתה אשתו של און משבט ראובן ידעה שמשה ואהרון צדיקים וקורח ועדתו טועים לכן נתנה לבעלה לאכול טוב וגם קצת יין וכך נרדם. לאחר מכן ישבה בפתח האוהל בלי כיסוי ראש וסירקה את שערה. כשבאו לקרוא לאון וראו אותה שאינה צנועה ברחו משם. הם היו "צדיקים" לא להסתכל עליה אבל לעורר מחלוקת על גדולי הדור זה היה כשר מבחינתם. זו אשה שבנתה ביתה!(ע"פ דברי הרב מרדכי אליהו זצ"ל). נלמד מכאן כמה צריך לברוח מהמחלוקת ולהרבות בעין טובה ואהבת חינם וגם כמה כח יש לאשה שיכולה לבנות את ביתה וכנגד חלילה להחריבו. בשורות טובות לעם ישראל, אוהב אתכם! שבת שלום (-:

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. *בִּייִח* סִיּוּן: ַטז וְאַחַר נַסְעוּ הַעָּם מֵחָצֶרוֹת וַיַּחַנוּ בִּמִדְבֵּר פַּארַן:

(סדר עולם פרק ח, ימות עולם סק"ה)

(במדבר יב,טז)

<u>ב״ת סיון:ִיח</u> וַיִּסְעוּ מֵחֲצֵרת וַיִּחֲנוּ בְּרִתְמָה:

(סדר עולם פרק ח, ימות עולם סק"ה)

(במדבר לג,יח)

בּ״שׁ סּיּוּן: א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: ב שְׁלַח לְרָ אֲנָשִׁים וְיָתָרוּ אֶת אֶכֶץ כְּנַעֵן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבָצִי יִשְׂרָאֵל אִשׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמַטֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלָחוּ כֹּל נַשִּׁיא בָּהֶם: ג וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מְמְדְבַּר פָּארָן עַל פִּי יְהוָה כָּלָם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הַמָּה: ד וְאֵלֶה שְׁמוֹתָם לְמַטֵּה יִשְׁשכִר שְׁמוֹן בָּוֹן שְׁפָט בֶּן חוֹרִי: ו לְמַטֵּה בְּנְיָמון פַּלְטִי בֶּן יְפָנָּה: ז לְמַטֵּה יִּשְׁשכָר גְּאָל בֶּן יוֹסֵף: ח לְמֵטֵּה אִפְּרָיִם הוֹשֵע בִּן נוּן: ט לְמַטֵּה בְּנְיָמון פַּלְטִי בֶּן רַפּוּא: י לְמַטֵּה זְּבוּלֻן גַּיִּאֵל בֶּן חוֹרִי: יא לְמַטֵּה יוֹסֵף לְמֵטֵּה מְנַשֶּׁה גַּדִּי בֶּן סוֹּסִי: יב לְמַטֵּה דָּן עַמִּיאֵל בָּן מְכִי: טז לְמֵטֵּה אָשֵׁר סְתוּר בָּן מִיכָאֵל: יד לְמַטֵּה נָפְתָּלִי נַחְבִּי בָּן וַפְּסִי: טו לְמַטֵּה גָּד גְּאוּאֵל בֶּן מָכִי: טז אֲלֶה שְׁמוֹת הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר שָׁלַח מִשְׁה לָתוּר אֶת הָאָכֶץ וְיַּאְכָּץ וַיִּקְבָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵע בִּן נוּן יְהוֹשֻע בִּן נוּן יִהֹשְּע: יז וְיִבְעָלִים אֹתָם מֹשֶׁה לָתוּר אֶת אֶכֶץ כְּנַעון וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עְלוּ זְיִה בַּנֶּב וַעְלִיתֶם אֶת הָאָרֶץ וְשִׁלְיתוּם אֶת הָאָרֶץ וְיִיּשְׁם הְשָׁה לָתוּר אֶת אֶכֶץ כְּנָעון וַיֹּאּמֶר אֲלֵהֶם עְלוּ זְיה בְּנֶבְי וַעְלִיתם אָת הָאָרֶץ מְשָׁב בָּה הָטוֹבָה הִשְׁב עָלִיהָ הֶחָזָק הוּם הָעָרִים אֲשֶׁב בָּה הָטוֹבָה הוּא אִם בָעָה וּמָב בָּנְתִים אִם בְּבָּר הוּא יִשְׁב בָּהּ הָטִבְּרִים: כ וּמָה הָאֶרֶץ הַשְׁב הְוֹא אִם כָזָה הְעֵיִ בּבּה הֵא יִוֹשֵב בְּהַהְיִבִים בִּמְּבְי וֹם מַפְּרִי עַנְבִים: כ וּמָה הָאָּרֶץ הַנְיִבּים:

(תענית כט ע"א)

(במדבר יג,א-כ)

בּרְנֵעַ לִרְאוֹת אֶת הָאָכֶץ: [חַ כֹּה עָשׂוּ אֲבֹתֵיכֶם בְּשָׁלְחִי אֹתָם מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ לִרְאוֹת אֶת הָאָכֶץ:

(במדבר לב,ח)

(כנ"ל)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

ל) חלוקה ב) הוא מי"ג שנים ואילך, שאז ניתן כח לנקודה שבלב שבו, שה"ס אחורים של הנפש דקדושה, המלובשת בהרצון לקבל שלו, מעת לידתו, אלא שאינה מתחלת להתעורר רק אחר י"ג שנים (שהוא מטעם הנ"ל) ואז הוא מתחיל להכנס תחת רשות מערכת העולמות דקדושה, דהיינו בשיעור שהוא עוסק בתורה ומצות. ועיקר התפקיד בעת ההיא, הוא להשיג ולהגדיל את הרצון לקבל הרוחני. כי מעת לידתו אין לו רצון לקבל אלא לגשמיות בלבד, ולפיכך אע"פ שהשיג הרצון לקבל המופרז מטרם י"ג שנים, אינו עוד גמר גדלותו של הרצון לקבל, מצוירת רק ברוחניות כי למשל מטרם י"ג שנים חשק הרצון לקבל, מצוירת רק ברוחניות כי למשל מטרם י"ג שנים חשק הרצון לקבל שלו לבלוע כל העושר והכבוד שבעוה"ז הגשמי, אשר גלוי לכל, שהוא בעדו, עולם שאינו נצחי, המצוי לכל אחד רק כצל עובר חלף ואינו. משא"כ כשמשיג הרצון לקבל המופרז הרוחני, הרי אז, הוא רוצה לבלוע להנאתו כל הטוב והעושר שבעוה"ב הנצחי, שהוא בעדו קנין עדי עד ולנצחיות. הרי שעיקר הרצון לקבל המופרז אינו נגמר, אלא ברצון לקבל רוחניות.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, קרח דף קע"ו ע"א.

ויקח קרח כן יצהר וגו': רבי אבא פתח הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש זגופת צופים. כמה עליונים הם דברי תורה, כמה יקרים הם, נחמדים הם למעלה, נחמדים הם לכל. משום שהם שם הקדוש, וכל מי שמשתדל בתורה, משתדל בשם הקדוש, וניצל מכל רע, ניצל בעולם הזה וניצל בעולם הבא. בוא וראה, כל מי שעוסק בתורה, אחוז בעץ החיים, וכיון שהוא אחוז בעץ החיים, וכיון שהוא אחוז בעץ החיים, הוא אהוז בכל. שכתוב, עץ חיים הוא למחזיקים בה וגו'.

ב) ר' יצחק אמר ופו': רי"א, כל מי שעוסק בתורה, יש לו חירות מכל, חירות ממות, כמו שאמרנו, משום שחרות, שהוא בינה, שורה עליו ואחוז בו. אילו היו ישראל מתעטרים בתורה היו נצולים מכל, ולא היו נמצאים בגלות. וז"ש חרות על הלוחות אל תקרי חרות עם ח' צרויה. כי עם ח' קמוצה, אלא חרות, עם ח' צרויה. כי חירות זו נמצאת בתורה. התורה היא כח הימין. כש"א מימינו אש דת למו, והשמאל נכלל בימין. מי שעושה הימין שמאל והשמאל ימין הוא כאילו מחריב העולם.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "אלישע" (מלכים-ב' פרקים ד-ו,ז) מקבילה ל-קורח על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. מי בשונם את אכ^רשע האכיכה ד. מה אמרו עבדי נעמן, אבי ומדי עברו יסר שמה מה הכא תעשה אם היה אומר כך הגביא

> ב. מה אמרה לאלישע האשה כשרצה לגמול עמה טובה

ה. מה אמר גיחזי לאכישע כשראה שהשוומית הגיעה

> וֹ. איך וֹקרא וֹער אכישע

ו. מה עשה אכישע עכייו ויפקוז הגער את עיניו

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם אדרת, בעל ובוב, גלגל, דבר, הקשית לשאול, ויפשע

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה,לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל.לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com

> צוות העלון מברך את משפחת אליאס ומשפחת שבילי לרגל קישרי הנישואין של הבן היקר ר' אור נ"י עב"ל חנה שתחי', מאחלים שיבנו בנין שלם עדי עד, עם המון שמחה, בריאות איתנה ונחת.

